

На світанку

1. "На сві - тан - ку чи піз - ньо - ї но - чі, Де б то - бі не прийшло - ся бу - ва - ти, До ви -
 2. Ці сло - ва ме - ні в сер - це за - па - ли, Як вес - но - ю до - бір - ні зер - ня - та, І ряс -
 3. В ніж - нім смут - ку тво - їм го - лу - би - нім Я тво - ю доб - ро - ту від - чу - ва - ю, Тво - є
 4. Сріб - ло скро - ні мо - ї по - кри - ва - є, Ста - ло сон - це за об - рій хи - литись, А - ле

сот пі - ді - ймай сво - ї о - чі", - Го - во - ри - ла ме - ні мо - я ма - ти.
 ні їх до - щі по - ли - ва - ли, Бо ж за ме - не мо - ли - ла - ся ма - ти.
 сло - во, не - на - че пер - ли - на, Мов - би зі - ронь - ка в не - бі, що ся - є.
 сло - во тво - є па - м'я - та - ю: "Си - ну мій, не за - будь по - мо - литись".

Приспів:

Не за - будь по - мо - ли - ти - ся Бо - гу, Бо в мо - лит - ві на - ді - я і си - ла.

Ста - не лег - шо - ю тво - я до - ро - га. Ти з мо - лит - во - ю бу - деш щас - ливим!

1. "На світанку чи пізньої ночі,
 Де б тобі не прийшлося бувати,
 До висот підіймай свої очі", —
 Говорила мені моя мати.

Приспів: Не забудь помолитися Богу,
 Бо в молитві надія і сила.
 Стане легшою твоя дорога.
 Ти з молитвою будеш щасливим!

2. Ці слова мені в серце запали,
 Як весною добірні зернята,

І рясні їх дощі поливали,
 Бо ж за мене молилася мати.

3. В ніжнім смутку твоїм голубинім
 Я твою доброту відчуваю,
 Твоє слово, неначе перлина,
 Мовби зіронька в небі, що сяє.

4. Срібло скроні мої покриває,
 Стало сонце за обрій хилитись,
 Але слово твоє пам'ятаю:
 "Сину мій, не забудь помолитись".